

PENTUSPELARIT 2/1989

HEI !

Taas on aika aloittaa syksyn aherrus kansanperinteen parissa.

Iloinen uutinen on se, kun hakunilan ryhmä on saannut uusia, ilosia tanhuaajia, jolloin ryhmät pystyvät pyörimään ikätason mukaisesti.

Tämä syyskausi on kovin lyhyt, mutta sillä paremmalla syyllä olemme innostuneita ja aktiivisia.

LOKAKUU

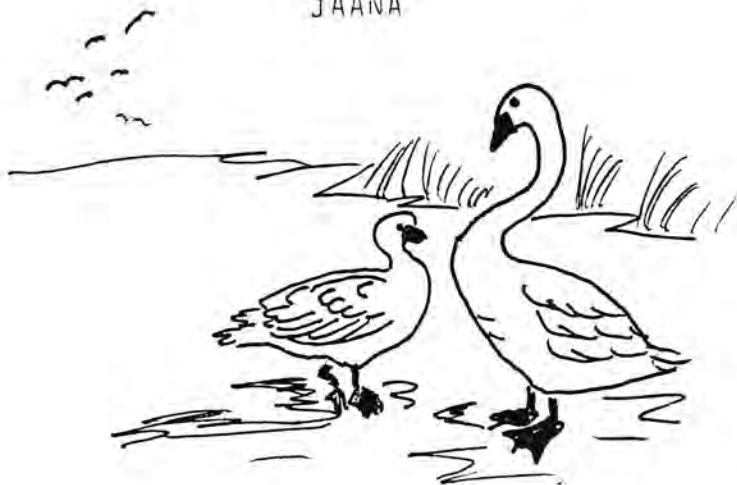
"Lokakuu ei ole joka kuu:
päivät pienet pilvelliset,
yöt pitkät ja pimeät.
Halla hanhen siiven alla,
talvi joutsenen takana."

"Jos lokakuussa sataa lunta lehteen,
tulee tautinen talvi ja pitkä kevät."

"Jos lokakuussa on paljon marjoja pihlajassa,
tulee sateinen syksy ja vähäluminen talvi."

VANHA-KANSAN-VIISAUS

JAANA

ITALIALAISET SUOMESSA

Puhelin soi tiistaina 1.8.89. Soittaja oli Sirpa ja hän kertoi italialaisten tanssijoiden tulosta Suomeen seuraavana päivänä. Suostut-
telujen jälkeen sai Sirpa meidät lähtemään
tervetuliaisillanviettoon Hakunilan nuorisoti-
lalle. Iltaan valmistauduttiin huolella. Vähän
jännitti, eihän sitä tiennyt yhtään minkälaisia
nämä etelän ihmiset olivat. Kysymyksiä risteili
mielessä: puhuvatko he englantia? , onks ne
pojat komeita yms.

Moni spelareista oli jo tutustunut italialai-
siin, kun he päivällä olivat saapuneet. Puuhaa
oli riittänyt Sotungin koululla, jossa tanssijat
yöpyivät. Hakunilan nuorisotilalla oli myös
tehty valmisteluja tulevaa iltaa varten. Italian
ja Suomen lipuin koristellut pylväät tekivät
salista raikkaan näköisen.

Italialaisten marssiessa sisään oli jännitys
korkeimmillaan. Kyllä ne pojat oli sitten söpö-
jä. Tummia ja tulisia, niinhän sitä sanotaan?
Sitten tanssittiin ja syötiin ja hauskaa riitti.
Filmit täyttyivät kuvista, joiden kohteita on
turha edes kysellä. Mutta loppuihan sekin ilta
ja oli lähdettävä kotiin. Ciao, ciao ja perjan-
taina tavataan.

Seuraavina päivinä italialaiset kävivät esiin-
tymässä eri paikoissa kuten lintsillä ja toreil-
la. Heille näytettiin Helsinkiä ja sen nähtä-
vyyksiä. He kävivät mm. Sibelius monumentilla,
Katedraalikirkossa ja Helsingin pitäjän kirkos-
sa. Perjantaina oli taas illanvietto. Nyt oli
italialaisten vuoro laittaa ruokaa ja he tekivät
spagettia. Se oli hyvää vaikkakin tosi vahvasti
maustettua. Siitä ei seurannut muuta kuin maha-
kipu.

Seuraavan yön vietimme koululla. Kati oli
siellä pomppinut jo kaksi edellistäkin yötä ja
nyt me menimme Katin seuraksi. Sinä yönä ei
paljoa nukuttu ja aamulla olimme väsyneinä
laittamassa italialaisille aamupalaa. Aamu oli
viimeinen, jonka italialaiset viettäisivät
Vantaalla. Edessä oli matka Jyväskylään ja

sieltä Norjaan. Peltolantorilla olleen esityksen jälkeen lähdimme omalla bussilla kotiin päin.

Muutaman päivän italialaisten lähdön jälkeen oli mieli vähän haikea mutta selvisihän siitä. Nyt pöydälläni lojuu kirje, jonka päämäärästä ei ole epäilystäkään. Hyvät muistothan heistä jäi, saisivat tulla vaikka uudestaan.

TANHUMERKIT:

KANSANTANSSINUORTEN LIITON merkin suorittivat tänä vuonna:

Jenni Juutilainen, Niina Ekman, Marika Koljonen,
Reetta Virtanen ja Heini Neuvonen

SEKÄ: NUORISOSEURAN KUPARI merkin
Veijo Kumpulainen

PARHAIMMAT ONNITTELUT

HUOM !! Pidämme yhteisen vanhempain illan lähi
viikkojen aikana.
Tervetuloa kaikki mukaan (erill. tiedote myöhemmin).

PS. Adventtikalenterit tulossa myyntiin.
kalenterien hinta on 18mk.
Lapset saavat ottaa kalentereita myyntiin sen
määrän kuin haluavat.
Tulot menevät lasten ja nuorten toimintaan sekä
Kalevalan Nuorten Uudenmaan liitolle ja seuralle.

HEI KAIKILLE

Viime kesänä oli juhlat Hyvinkäällä, jonne osallistui meidänkin seurasta lapsia, niin Hakunilan kuin Myyrmäenkin ryhmästä.

Me majoituimme erääseen kouluun, josta me sitten kävimme ahkerasti harjoituksissa ja erilaisissa iltajuhlissa.

Harjoitushetkille tuli aina erittäin kaunis ilma ja tästä johtuen vaatekerratkin pieneni pienenemistään. Ahkerimmat vanhemmat jopa kuljettivat lapsensa jokaisiin harjoituksiin ja peräti Vantaalta asti, ja näin saimme vietyä harjoitukset läpi oikean kokoisilla kuvioilla.

Pääjuhlaa ennen oli äänekäs ja pitkä kävely matka edessä, jonka aikana hääparilla oli hääseremonia. Kulkueessa saimme nähdä Saksalaisia, Unkarilaisia ja jopa Japanilaisia lauluja ja tansseja. Kulkueen pituuden vuoksi pienemmät lapset väsähtivät mutta, silti jatkettiin loppuun asti.

Ennen kentälle menoa oli vähän aikaa vapaata, ja sillä aikaa levättiin ja syötiin jäätelöä, jotkut jopa nukkuivat.

Sitten se alkoi.....

Ensimmäisenä kentälle saapuivat kaunis morsian ja komea sulhanen, sen jälkeen hääseurue ja vieraat. Juhlat olivat erittäin hienot ja esitykset menivät hyvin.

Hyvinkään Hoijakassa olin ensimmäistä kertaa vastuullisena ohjaajana, ja kyllähän se oli ihan kiva huolehtia lapsista. Jotkut huolehdistavat "mussukat" olivat suunnilleen saman ikäisiä ja niitähän vasta kiva oli komennella.

Pienet kauppareissutkin tehtiin minun vastuullani ja kaikki meni muuten hyvin, paitsi että rahat hupenivat.

Juhlita jäi ainakin minulle erittäin kiva muisto ja toivottavasti myös kaikille muille, sillä nyt jo olemme suunnittelemassa ensi kesän juhlaa, joka järjestetään Turussa.

terveisin KATI

LASTEN VANHEMMILLE

Haluan kertoa teille jotakin lasten ohjaajien toiminnasta ja toivon teidän ymmärtävän tämän jälkeen meidän työtämme paremmin ja olevan odottamatta mitään "ihmeellisyyksiä".

1. Me emme ole alan ammattilaisia. Teemme tätä ohjaustyötä täysin harrastukseksi. Me emme saa palkkaa mistään, emme edes korvauksia kaikista omista kuluistamme.
2. Yritämme kyllä tehdä parhaamme kaikin puolin. Virheitä kuitenkin aina sattuu, etenkin jos ryhmät ovat suuret. Kaikkea ei voi muutenkaan huomata ja muistaa. Joskus taas työpäivä on ollut niin rankka, ettei ajatus millään luonnu ohjaukseen. Joskus on sellainen olo, ettei millään haluaisi lähteä harjoituksiin, mutta on vaan lähdettävä, koska monet lapset tulevat pitkästäkin matkasta vanhempien kuljettamina, eikä pettymystä lapsille voi tuottaa tyhjällä harjoitustilalla. Jos ohjaaja sairastuu, toki hän ensin yrittää saada sijaista itselleen, mutta sekään ei ole helppoa. Ohjaajia ei "istu joka oksalla". Onneksi harjoituksia on jouduttu perumaan erittäin vähän. Mielestäni ei myöskään ohjaajien tehtävä ole soittaa kaikille lapsille, että hän on sairastunut tai on muu pakottava este, eikä sijaista ole saatu.
3. Me kaikki ohjaajat olemme joutuneet aloittamaan kaiken tyhjästä eli ilman minkäänlaista ohjaajakoulutusta. Itse on tanhuttu aikaisemmin ja jotenkin vain ajauduttu ohjaustyöhön mukaan kuten allekirjoittanut ja äkkiä onkin huomannut, että yksin on vastaamassa koko lapsiryhmän ohjauksesta. Moni ohjaaja on lopettanut, joillekin on löytynyt seuraaja, monelle taas ei. Koska tämä on harrastus, ohjaaja voi lopettaa milloin haluaa, jos ei tunne vastuuta lapsiryhmien vetämisen jatkuvuudesta.

4. Seura on kouluttanut meitä viikonloppu- tai päiväkursseilla. Olemme saaneet seuran kustannuksella tanhuohjaajan peruskoulutuksen. Jotkut ohjaajat pääsevät vuosittain kesäjuhlien ohjelmistokursseille tai muille ''vinkki''-kursseille. Olemme myös kouluttaneet itse itseämme omalla kustannuksella saadaksemme lisää taitoja.
5. Lasten ohjaus ei ole mitenkään helppo harrastus. Se todella vaatii. Etu- sekä jälkikäteen on tehtävä työtä harjoituksen onnistumiseksi. Jos menemme vaikkapa kesäjuhlille, saa matkan eteen uhrata valmisteluissa monta tuntia ja silti jotakin voi mennä pieleen. Siksi toivomme ymmärtämystä ja anteeksiantoakin. Neuvojakin otamme mielellään vastaan.
6. Monista asioista emme voi päättää itse. Seurallamme on johtokunta, josta päätökset tulevat. Joskus turhan hitaana laisesti. Nämä aikuiset eivät ehkä muista, että tieto kulkee lasten kanssa erilailla kuin aikuisten. Lapset eivät voi päättää itse, vaan me teemme tiedotteen, jaamme sen harjoituksissa. Kaikki eivät ole silloin paikalla tai kaikki tiedotteen saaneet eivät tule seuraaviin harjoituksiin eli vähintään kaksi viikkoa olisi oltava aikaa, mieluiten kolme. Minä en taaskaan halua lähteä siihen, että soitan 50 kotiin ja tiedustelen asiaa. Toivonkin, että te vanhemmat vastaisitte tiedusteluihimme nopeasti.
7. Kuitenkin nautimme harrastuksestamme. Olemme nähneet lasten kasvavan nuoriksi. Itse olen ohjannut reilut kuusi vuotta. Silloin aloittanut tyttö oli 11 ja nyt jo 17 ja vielä mukana, tai neljä vuotiaana yksin ryhmän mukana kesäjuhlilla ollut on jo 10 vuotias ja vieläkin meitä ''kestää'' ja on paljon edistynyt taidoissaan. Tällainen jos mikä lämmittää mieltä.

Isommissa tytöissä on monta sellaista, joille kaikki on jo opetettu, mitä tyttöryhmälle voi opettaa. Poikia toivoisinkin mukaan, että voisi jo itsekkin uudistua ja tehdä jotakin erilaista ja mielenkiintoista. Ilahduttavia hetkiä on ollut erittäin paljon esim. Tanhukoiden taitosarjaan luokittelu, onnistuminen vaikean tanhun tai askelikkujen opetuksessa, eri juhlien esiintymisten onnistumisessa, kivoissa ohjaajakavereissa ja ennenkaikkea mukavissa lapsissa. Kun joskus on tuntunut vastenmieliseltä lähteä harjoituksiin, ja sitten näkee lasten kasvot ja innostuksen, innostuu myös itse ja on hyvä ja mukava olla taas paikalla.

Tämä tällä kertaa. Hyvää ja aktiivista toimintakautta toivoo

Sirpa Laakso

TÄSSÄ MARIN KIRJOITUS, MILTÄ TUNTUI SIIRTYÄ
AIKUISRYHMÄÄN.

MARI ALOITTI PIENISTÄ--VARHAISNUORET
JA NYT...

EKAT AIKUISTEN HARKAT

Heti, kun aukaisimme oven (Hakunilan nuorisotilalle) kuului iloinen hälinä. Aikuistanhuajat ne siellä jutteli ja naureski keskenään. Me emme menneet heidän luo vaan jäimme lähellä ovea olevalle sohvalle, jossa jo istuskeli Minna ja Mia. Myös uudet tulokkaat aikuisten harkkoihin. Siinä sitten vaihdoimme kuulumisia ja katselimme kesällä seuran vieraina olleiden italialaistanhuajien kuvia. Pian loppui Jaanan lasten tanhuharkat ja pääsimme sisälle saliin. Istahdimme kainosti sivummalle muista ja pläräilimme uusia italialaisten kuvia. Vilkuilin ympärilleni ja huomasin, että melkein kaikki oli tutunnäköistä porukkaa. Mutta vain muutaman harvan nimen tiesin.

Ihmeen kauan kestää ennen kuin aloitamme. Ei edes "omissa" harkoissa saada jutella näin kauan. Mutta onhan tää eka kerta... No, onnex kestää! Sitä vähemmin möhlin, mitä vähemmän tanhutaan, ajattelin. Pian sen jälkeen Hilikka komensikin meidät piiriin alkuverryttelyyn. Venyttelimme itsemme lämpimiksi ja sitten menox eli tanhuksi.

Onnex me saadaan olla pari, sanoin Katrille. Onhan siinä tarpeeksi jännittämistä millaista aikuisten harkoissa on ja sit jos vielä on uusi outo mies parina...

Ei ne harkat kuitenkaan niin kauheet ollut mitä olin kuvitellut. Oikeastaan ne ei ollut yhtään kamalat, siellä oli kivaa! Eikä tanhutkaan olleet ylivoimaisen vaikeita. Ei ne kyllä hirveen hyvin mennyt, mutta ei kaikki aikuisetkaan osanneet mennä. Ja kun enemmän harjoiteltiin, alkoi tanhutkin sujua, tosin parantamisen varaa ja oppimista oli vielä paljon.

Iloisella ja hyvällä mielellä lähdin pois odotellen innokkaasti seuraavaa viikkoa ja uutta tanhukertaa.

Mari

ARVOITUKSIA:

YÖT HUUTAA, PÄIVÄT HUUTAA,
ÄÄNI EI NÄY KOSKAAN.
MIKÄ SE ON? (150K)

LÄPI NÄKEE, LÄMPIMÄN PITÄÄ
MIKÄ SE ON? (1547)

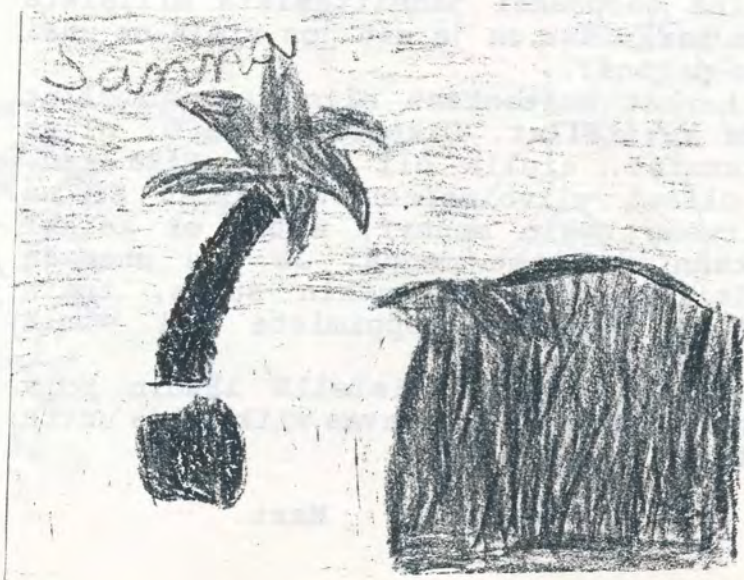
VIISI NIENTÄ, NELJÄ LAHTEA,
KALLIOT NENÄSSÄ NIENTEN.
MIKÄ SE ON? (104805)

MYYTÄVÄNÄ/OSTETAAN....

Myytävänä tanhukengät no:36 hintapyyntö 50mk
Massinen puh:8531860

HUOM.

Saatavana seuran t-paitoja(valk.)ja collegepuseroita
(tum.sin.)koot 120-S,M
tiedustelut ohjaajilta

LASTEN OHJAAJAT

Lapsi- ja varhaisnuorisotoimikunnan vetäjä:

Riitta Kangas puh. 847 563

Muut ohjaajat:

Veijo Kumpulainen puh. 876 3148

Sirpa Laakso puh. 538 719

Matti Lankinen puh. 538 719

Jaana Salmivaara puh. 346 1749

Kati Taivainen puh. 876 4316

SEURAN PUHEENJOHTAJA

Heli Muikku puh. 876 9193

SIHTEERI

Maija Jänönen puh. 872 3465

TALOUDENHOITAJA

Timo Tynkkynen puh. 341 1314

PENTUSPELARIT

JULKAISIJA:

Helsingin pitäjän tanhuajat ja spelarit ry
Lapsi- ja varhaisnuorisotoimikunta

Tästä lehdestä vastasivat:

Jaana Salmivaara ja Kati Taivainen

